

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 79*)

Syvende Session.

50de Møde.

Lørdagen den 16de Februar.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortsat): Det er jo, som den ærede Landstthingsmand selv bemærkede, kun alternativt, da Valget som oftest vil træffes, efterat Sagen først har været for i Ministeriet, og, naar Spørgsmaalet saaledes kommer under nærmere Overveielse, vil det jo staae frit for at vælge, hvilket Alternativ man vil. Det kan jo være Tilfældet, at Forholdet ved en Skole kan være saaledes, at der en bestemt Personlighed, om hvem man med Sikkerhed kan antage, at det vilde være uheldigt, dersom der ved Siden af ham stilles en anden Lærer. Men i ethvert Tilfælde forekommer det mig klart af hvad den ærede Landstthingsmand selv yttrede med Hensyn til det økonomiske Punkt, at der egentlig ikke kan være Frygt for, at man saa let vil være tilbøielig til at vælge det andet Alternativ: at en ny Skole oprettes, netop fordi Valget af dette Alternativ vil byrde Communen med større Omkostninger, og det er jo en solid og god Grund at støtte sin Formening paa, saa at man ikke let gaar over til at antage, at der findes overveieude Grund til at vælge dette Alternativ. Der vil, hvad dette angaaer, være et Hensyn, som vel fortjener at komme i Betragtning, det nemlig, at Skolen kan være saaledes beliggende, at den bliver meget vanskelig at besøge for endeel af Børnene i Skoledistrictet, saa at der maa være en høj Grad af Opfordring til, foruden at skaffe den fornødne Lærerkraft, ogsaa at

skaffe den fornødne Lettelse for Børnene til at søge Skolen. Jeg troer derfor ikke, at man skulde affære det andet Alternativ, som ikke let vil blive valgt uden af overveieude Grunde, og uden at Spørgsmaalet har været undergivet en meget alvorlig Overveielse. Jeg vil derfor ikke tilraade den ærede Landstthingsmand at fastholde dette Forslag, ihvorvel jeg ganske vist ikke vil sige, at det kunde blive til nogen væsentlig Stade; men jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der i det Hele kan gaaes ind paa Forslaget, blot gjøre en Bemærkning, der gjælder saavel om dette som om et andet Forslag, som den ærede Landstthingsmand ogsaa har stillet, at det nemlig er meget vanskeligt, bestemt at forudsige, hvilke Tvivl og Betænkkeligheder der kunne fremkomme i det andet Thing. Jeg har den Ære at kjende det andet Thing meget godt, men jeg er dog ikke ganske sikker paa, om ikke en eller anden Bestemmelse kunde fremkalde uventet Modstand. Jeg troer, at Mange i det andet Thing ønske, at denne Lov ikke kommer ud, og jeg er overbevist om, at man ikke finder sig i at tage mod Noget, som man hellere ønskede borte, uden naar det er nødvendigt; men, naar jeg skal sige min oprigtige Mening, saa ønsker jeg dog ikke, at man skal føre Folk i Fristelse. Det er desuden vanskeligt at sige, hvor man skal standse, thi netop naar man gaar ind paa at foretage enkelte Forandringer, fordi man finder, at de ikke ere af nogen betydelig indgribende Natur, saa er man med det Samme let fristet til at rette Et og Andet, for at gjøre det noget bedre. Nu yttrede jo den ærede Landstthingsmand, som sidst talte udførligt om Loven (Lehmann), at der i denne gives enkelte Punkter, som kunde trænge til Redactionsfor-

*) Omtrykt paa Grund af en meningsforstyrrende Feil i det oprindelige Nr. 79.